

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. december 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Kawasaki Motors Europe N.V. mod de Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Sag C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 28. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. januar 2005, har Gerechtshof te Amsterdam i sagen Kawasaki Motors Europe N.V. mod de Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98 ⁽¹⁾ af 23. november 1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur gyldig, for så vidt som det i punkt 5 i bilaget beskrevne nye, firhulede terrænkøretøj tariferes som et køretøj, der er konstrueret til personbefordring, som omhandlet i den fælles toldtarifs position 8703 21?
2. Såfremt forordningen er ugyldig, kan den fælles toldtarif da fortolkes således, at de her omhandlede køretøjer kan tariferes i en af underpositionerne i den fælles toldtarifs position 8701 90?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98 af 23.11.1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 315, s. 3).

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 17 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽¹⁾, idet det har udelukket personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, fra anvendelsesområdet for de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som indeholder en definition af direktivets anvendelsesområde, giver ikke hjemmel til at udelukke personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, fra anvendelsesområdet for den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet. Ifølge nævnte bestemmelse finder direktivet anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter med undtagelse af vej-, luft-, sø- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje, havfiskeri, andre aktiviteter på havet samt aktiviteter, der udøves af læger under uddannelse. Den kategori af personer, der er beskæftiget af omrejsende tivolier, er ikke nævnt i artikel 1, stk. 3, og opfylder heller ikke nogen af undtagelserne i direktivets artikel 17, som i øvrigt ikke er blevet gjort gældende af de belgiske myndigheder. Ved at indføre en undtagelse, der ikke er hjemlet i selve direktivet, er Belgiens gennemførelse af direktivet ukorrekt, og det har derved tilsidesat sine forpligtelser.

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000 om ændring af Rådets direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, for at omfatte sektorer og aktiviteter, der er undtaget fra dette direktiv⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. januar 2005 af Landesgericht Korneuburg i sagen Plato Plastik Robert Frank GmbH mod CAROPACK Handels GmbH

(Sag C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 13. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. januar 2005, har Landesgericht Korneuburg i sagen Plato Plastik Robert Frank GmbH mod CAROPACK Handels GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hovedspørgsmål: Omfatter begrebet producent af en salgs-, multipak- eller transportemballage, dvs. emballageproducenten, i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62 af 20. december 1994 altid den, der indirekte eller direkte som led

i sin erhvervsaktivitet bringer varen – eller lader varen bringe – i forbindelse med det produkt, der betragtes som emballage, og gælder dette tillige bæreposer? »Er det følgelig producenten (leverandøren) af de i artikel 3, nr. 1, første afsnit, nævnte produkter, dvs. produkter, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering og præsentation af varer, samt engangsartikler, der anvendes til samme formål, og ikke producenten af en salgs-, multipak- eller transportemballage, der skal betragtes som producent (leverandør) af emballagematerialer (emballageproducent, jf. definitionerne i direktivets artikel 3, nr. 11)?«

- 2) Første tillægsspørgsmål, såfremt hovedspørgsmålet besvares bekræftende: »Betrages producenten af en bærepose ikke som producent af en salgs-, multipak- eller transportemballage, men af emballagematerialer (emballageprodukter)?«

- 3) Andet tillægsspørgsmål, såfremt det første tillægsspørgsmål besvares bekræftende: »Er det i strid med fællesskabsretten, navnlig med lighedsprincippet, forbuddet mod en ikke objektivt begrundet begrænsning af erhvervsfriheden samt med forbuddet mod indførelse af konkurrencefordrejninger, såfremt det under trussel om straf er bestemt i en medlemsstats lovgivning, at producenter af emballagematerialer, navnlig af bæreposer, enten skal tage disse tilbage eller skal deltage i et indsamlings- og genanvendelsessystem, medmindre et efterfølgende forhandlerled overtager denne forpligtelse og over for producenten af emballagematerialerne afgiver en retligt bindende erklæring herom?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. januar 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 5. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. januar 2005, har Finanzgericht Hamburg i sagen Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: